

**Chủ đề:** *Vậy, đang lúc có cơ hội, hãy làm điều thiện cho mọi người, nhất là cho những người trong gia đình của đức tin.*

**Trọng tâm:** Lời khuyên của sứ đồ Phao-lô đối với những người trong Hội-Thánh ở Ga-la-ti là hãy làm mọi công việc thuộc về sự tốt lành đối với những người có cùng đức tin, nghĩa là trong Hội-Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ, vì mỗi người đều là các chi thể cho nhau trong thân thể của Đấng Christ, chứ không phải là làm công việc mà thế gian gọi là từ thiện. Bản tiếng Việt chép là *dịp tiện*, trong nguyên văn là *trong mọi cơ hội, mọi lúc, mọi nơi, mọi dịp, mọi duyên cớ, mọi lý do trực tiếp hoặc ngẫu nhiên hoặc thời gian được định trước...* mà mọi người có thể giúp đỡ nhau để làm công việc này hay công việc kia. Chữ *điều thiện* - *good*<sup>G18</sup> (thuộc về danh từ) có nghĩa là có ích lợi cho sự sống, có ích cho cuộc sống, cho công việc, các nhu cầu cần được chu cấp thuộc về xác thịt hoặc cho đức tin của người tin Chúa được gây dựng, hoặc theo như bổn phận của mỗi người trước các điều răn của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời tạo nên thân thể cho muôn vật trong đó có loài người, luôn có hai vế, bên trái và bên phải, bên tả và bên hữu... để hỗ trợ nhau. Đức Chúa Trời cũng tạo nên người nam và người nữ để giúp đỡ nhau và như vậy, loài người không được coi thường các tạo vật mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã tạo nên và được giao cho loài người quản trị, cũng như người nam và người nữ đều cần phải có ở trước mặt Đức Chúa Trời. Mỗi người đều có các khả năng khác nhau mà Đức Chúa Trời đã ban cho mỗi người, ấy là để giúp đỡ nhau. Vậy nên mỗi người phải tra dồi cho chính mình để có thể làm được nhiều công việc, hầu khi có cần, mỗi người đều có thể giúp đỡ những người khác để bổ xung những sự mà người khác không có hoặc chưa có, như Lời Chúa có chép: *Vậy, có nhiều chi thể, song chỉ có một thân. Mắt không được nói với bàn tay rằng: Ta chẳng cần đến mày; đầu cũng chẳng được nói với chân rằng: Ta chẳng cần đến mày. Trái lại, các chi thể của thân xem ra rất yếu đuối lại là cần dùng. Chi thể nào trong thân chúng ta nghĩ là hèn hạ hơn, thì chúng ta tôn trọng hơn; chi thể nào chẳng đẹp, thì chúng ta lại trau giồi hơn, còn như cái nào đã đẹp rồi, thì không cần trau giồi. Nhưng Đức Chúa Trời đã sắp đặt thân người, để chi thể nào thiếu thốn thì được quý trọng hơn, hầu cho trong thân không có sự phân rẽ, mà các chi thể phải đồng lo tưởng đến nhau. Lại, trong các chi thể, khi có một cái nào chịu đau đớn, thì các cái khác đều cùng chịu; và khi một cái nào được tôn trọng, thì các cái khác đều cùng vui mừng. Vả, anh em là thân của Đấng Christ, và là chi thể của thân, ai riêng phần nấy.* Khi chúng ta giúp đỡ nhau, ấy là chúng ta đầu tư cho tài sản của Đức Chúa Trời để phục vụ cho công việc của Ngài được hoàn thành và khi chúng ta có cần, những sự như vậy cũng sẽ giúp đỡ lại chúng ta.  
**Kinh Thánh tham khảo:** Thi-Thiên 133; Truyền đạo 4; 1 Cô-rinh-tô 12;

**Chủ đề:** Khi sứ đồ Phao-lô tự tay mình viết thư với dòng chữ lớn: *Hãy xem chính tay tôi viết thư này cho anh em, chữ lớn là đường nào.*

**Trọng tâm:** Sứ đồ Phao-lô thường gửi các thư mang ý nghĩa của sự giảng dạy, thì luôn có người giúp đỡ ông để viết thư tín gửi tới các Hội-Thánh trong chức vụ của ông phụ trách, nhưng đối với Hội-Thánh Ga-la-ti thì lá thư này do chính tay sứ đồ Phao-lô viết bởi có những lời quở trách mang tính nhạy cảm mà sứ đồ Phao-lô không muốn những người không liên quan đến Hội-Thánh ở Ga-la-ti được biết tình trạng thuộc linh của Hội-Thánh ở Ga-la-ti. Sứ đồ Phao-lô nhấn mạnh ở cuối thư về dòng chữ viết đường như không bình thường đó là do ông, vì sự yêu thương và sự tôn trọng mọi người trong Hội-Thánh mà tự tay ông viết và chữ lớn ấy là để mọi người dễ đọc, nhất là thứ ngôn ngữ Hy-lạp, không phải mọi người đều có học thức để đọc được thứ ngôn ngữ này. Là tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ thì phải làm như Đức Chúa Jê-sus Christ đã làm, hầu cho mọi người đều có thể nghe được và hiểu được ý nghĩa của lời giảng, như chính Đức Giê-hô-va đã mạng lệnh cho tiên tri Ha-ba-cúc phải chép xuống các mạng lệnh của Ngài thật lớn, hầu cho những người đang chạy cũng có thể đọc được các Lời của Ngài, vì dù trong cơn thịnh nộ, Đức Giê-hô-va vẫn muốn người ta ăn năn tội lỗi để được sự tha thứ: *Ta sẽ đứng nơi vọng canh, chôn chân nơi đôn lũy, rình xem Ngài bảo ta điều gì, và ta trả lời thế nào về sự đối nại của ta. Đức Giê-hô-va đáp lại cùng ta mà rằng: Người khà chép lấy sự hiện thấy, và rõ rệt nó ra trên bảng, hầu cho người đang chạy đọc được. Vì sự hiện thấy còn phải ứng nghiệm trong kỳ nhất định, sau cùng nó sẽ kịp đến, không phình đối đầu; nếu nó chậm trễ, người hãy đợi; bởi nó chắc sẽ đến, không chậm trễ.* Nếu bạn muốn làm chứng về Đức Chúa Jê-sus Christ cho những người khác, hãy cầu xin Đức Thánh Linh ban cho bạn được ơn làm chứng sao cho người ta nghe và hiểu được ý bạn muốn nói, chứ đừng nói điều bạn muốn nói mà đối với người nghe lại khó hiểu. Đức Chúa Jê-sus Christ đã phải đến thế gian này để làm chứng cho Lê thật, vì các thầy tế lễ trong Y-sơ-ra-ên đã không quan tâm đến việc người ta có hiểu hay không hiểu Lời Đức Chúa Trời, mà họ chỉ làm cho xong công việc của mình mà thôi. Chúng ta được Đức Giê-hô-va định cho công việc phải làm, đó là: *Những kẻ ra từ người sẽ dựng lại nơi đổ nát ngày xưa; người sẽ lập lại các nền của nhiều đời trước. Người ta sẽ xưng người là Kẻ tu bổ sự hư hoại, và là Kẻ sửa đường lại cho người ở.* Để sửa chữa đường nay là nhà ở, người ta phải có sự hiểu biết về công việc của mình và tầm quan trọng của công việc đó ở trước mặt Đức Chúa Trời. Sứ đồ Phao-lô đã làm công việc của mình cách có trách nhiệm ở trước mặt Đức Chúa Trời và ông muốn mọi người tin Chúa cũng hãy làm như ông, bởi Đức Thánh Linh đã mở con mắt của linh hồn ông, để ông trở nên đồ dùng cho Đức Chúa Trời, thì chúng ta cũng phải nhận biết trách nhiệm của mình là hãy làm mọi công việc như làm cho Chúa vậy.  
**Kinh thánh tham khảo:** Ê-sai 58; Ê-sai 59; Ha-ba-cúc 2;

**Chủ đề:** *Sự thỏa hiệp với xác thịt và chức vụ hâm hẩm của những người mang danh người hầu việc Chúa bị bộc lộ bởi sứ đồ Phao-lô.*

**Trọng tâm:** Sứ đồ Phao-lô đã từng ở trong hệ thống tôn giáo, dưới danh nghĩa hầu việc Đức Chúa Trời tại Giê-ru-sa-lem, nhưng khi ông được Đức Thánh Linh mở con mắt của linh hồn mình, thì ông nhận biết mình đã sai và Đức Thánh Linh đã dùng sứ đồ Phao-lô để rao giảng Tin-Lành cho dân ngoại, vì Đức Thánh Linh biết trước rằng, những người núp bóng tôn giáo sẽ tiếp tục đeo bám sự phát triển của Hội-Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ để kiếm sống, bởi họ đã trở thành công cụ cho quỷ Sa-tan để chống phá công việc của Đức Chúa Jê-sus Christ. Chúng ta có thể thấy điều này qua Lời phán của Đức Chúa Jê-sus Christ: *Hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Si-mi-ê-nô rằng: Đây là lời phán của Đấng trước hết và Đấng sau cùng, Đấng chết rồi mà đã sống lại: Ta biết sự khốn khó nghèo khổ của người (dầu người giàu có mặc lòng), và những lời gièm pha của kẻ xưng mình là người Giu-đa, mà kỳ thực không phải, chúng nó vốn thuộc về hội quỷ Sa-tan. Người chớ ngại điều mình sẽ chịu khổ. Đây, ma quỷ sẽ quăng nhiều kẻ trong các người vào ngục, hầu cho các người bị thử thách; các người sẽ bị hoạn nạn trong mười ngày. Khá giữ trung tín cho đến chết, rồi Ta sẽ ban cho người mã triều thiên của sự sống.* Trong kỳ sau rốt này, những người mang danh người hầu việc Chúa nhưng không có tên trong sách của Đức Chúa Jê-sus Christ, đã và đang sống thỏa hiệp với xác thịt và hâm hẩm trước luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời, như Đức Chúa Jê-sus đã phán: *Người cũng hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Lao-đi-xê rằng: Đây là Lời phán của Đấng A-men, Đấng làm chứng thành tín chân thật, Đấng làm dấu cội rễ cuộc sáng thế của Đức Chúa Trời: Ta biết công việc của người; người không lạnh cũng không nóng. Ước gì người lạnh hoặc nóng thì hay! Vậy, vì người hâm hẩm, không nóng cũng không lạnh, nên Ta sẽ nhả người ra khỏi miệng Ta. Vả, người nói: Ta giàu, ta nên giàu có rồi, không cần chi nữa; song người không biết rằng mình khổ sở, khốn khó, nghèo ngặt, đui mù và lòa lổ. Ta khuyên người hãy mua vàng thử lửa của Ta, hầu cho người trở nên giàu có; mua những áo trắng, hầu cho người được mặc vào và điều xấu hổ về sự trần truồng người khỏi lộ ra; lại mua thuốc xức mắt đừng tha mất người, hầu cho người thấy được.* Hãy nhờ cậy Đức Thánh Linh và Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà sống ngay thẳng ở trước mặt Đức Chúa Trời. Không thỏa hiệp với xác thịt.  
**Kinh Thánh tham khảo:** Sáng thế ký 18; Khải huyền 2 & 3;

Ngày 14 tháng 9 năm 2023

Ga-la-ti 6:13-15

**Chủ đề:** *Điều căn bản mà mọi người tin Chúa cần phải đạt tới cho linh hồn mình, đó là được trở nên người mới trong Đức Chúa Jêsus Christ*

**Trong tâm:** Con người cũ là người lấy xác thịt mình làm chủ sự sống mình, còn người mới là linh hồn được tái sinh làm chủ thân thể xác thịt mình để sống theo luật pháp công bình của Đức Chúa Trời. Nếu bạn vẫn giữ cách sống của bốn tánh xác thịt, thì sự tin Chúa của bạn là vô ích và bạn chỉ nhận biết sự thật này khi bạn bỏ bỏ lại trên đất này mà thôi. Rất nhiều người tin Chúa không muốn thay đổi bốn tánh của mình và ý tưởng đó là đồn luy của ma quỷ ẩn núp dưới "cái tôi" của người ta, nên người ta không phát hiện ra và càng không muốn người khác nhắc nhở mình. Người ta không thể thay đổi bốn tánh của mình, vì xác thịt của người ta bằng bụi đất nên nó không nhận biết Đức Chúa Trời, còn linh hồn thì biết, vì thế cho nên nếu người ta không được ăn bánh và uống nước hằng sống của Đức Chúa Trời, thì linh hồn của người ta không thể lớn lên được, dù người ta có thể thuộc các Lời của Đức Chúa Trời, nhưng những sự thuộc đó chỉ dừng lại trong kho, là bộ nhớ của tâm trí xác thịt, như lương thực để trong kho mà người ta không ăn lương thực đó vậy. Bạn chỉ có thể được trở nên người mới khi tâm trí của bạn bị bắt phục như con mắt xác thịt của bạn sử dụng Phao-lô bị Đức Thánh Linh khiến cho mù, hầu cho linh hồn ông được thấy sự cuối cùng của mình. Bấy giờ tâm trí ông mới nhận biết mình đang đi trong con đường của sự chết và chỉ khi ông đầu phục Đức Thánh Linh, thì bấy giờ con mắt của linh hồn ông mới được mở ra mà được thấy những sự cần phải thấy. Chính những sự mà linh hồn người ta cần được thấy, cần được nghe, cần được nắm đó mới có quyền phép biến đổi linh hồn người ta được nên người mới. Trở nên người mới không có nghĩa là người đó trở nên hoàn hảo, mà trong đó mất của loài người xác thịt thì những người được trở nên mới đó sẽ khiến những người đang sống trong con người cũ cảm thấy khó chịu, khó gần, vì những lời những người đã được nên mới đó nói ra, giảng ra, làm ra đó là khác với đường lối, khác với cách sống của họ, như một số môn đồ của Đức Chúa Jêsus đã từng bỏ Ngài vì các Lời Ngài đã nói ra. Sự đồ Phao-lô đã làm chứng chính xác về sự thay đổi của linh hồn tác động trên thân thể xác thịt mình, khiến không ít người khó chịu, thậm chí còn có sự tranh chiến hoặc sự cãi lầy bởi những tư tưởng cùng sự hiểu biết khác nhau. Đức Chúa Trời không bắt ép một người nào phải thay đổi, nhưng chính mỗi người phải nhận biết Lời Đức Chúa Trời là mạng lệnh mà người ta phải tuân theo và tự mỗi người sẽ phải trả giá cho sự lựa chọn của mình theo ý muốn của Chúa, hay là theo "cái tôi" của mình mà lại được hưởng những sự cao trọng của Đức Chúa Trời. Nếu bạn còn muốn sống làm đẹp lòng loài người thì bạn không thể làm tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ.

**Kinh Thánh tham khảo:** Giăng 6; Ga-la-ti 1; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 2;

Ngày 15 tháng 9 năm 2023

Ga-la-ti 6:16

**Chủ đề:** *Sự ao ước của sứ đồ Phao-lô đối với những người tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ và đối với cả dân Y-sơ-ra-ên nữa.*

**Trong tâm:** Sứ đồ Phao-lô viết: *Nguyên xin sự bình an và sự thương xót giáng trên hết thảy những kẻ noi theo mẫu mực này, lại giáng trên dân Y-sơ-ra-ên của Đức Chúa Trời nữa!* Đức Thánh Linh đã cảm động sứ đồ Phao-lô thi hành chức vụ truyền giáo cho dân ngoại, nhưng lòng của ông luôn khắc khoải đối với dân Y-sơ-ra-ên, vì ông biết loài người xác thịt luôn cho rằng, thành Giê-ru-sa-lem là trung tâm của Tin Lành và điều này vẫn còn ảnh hưởng cho tới kỳ sau rốt này, dù Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với thành Giê-ru-sa-lem rằng: *Này, nhà các người sẽ bỏ hoang! Vì, Ta bảo, các người sẽ không thấy Ta nữa, cho đến lúc các người sẽ nói rằng: Phước cho Đấng nhân Danh Chúa mà đến!* Thành Giê-ru-sa-lem sẽ tiếp tục bị tàn phá và bị rửa sả cho tới khi tận thế. Thành Giê-ru-sa-lem là bóng về tấm lòng của hết thảy những người sẽ tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ mà thân thể những người đó phải trở thành đền thờ của Đức Chúa Trời. Người tin Chúa phải nhận biết mọi sự được chép trong Kinh Thánh đều làm chứng về quyền phép của Lời Đức Chúa Trời, mà Danh Đức Chúa Jêsus Christ được xưng là Lời Đức Chúa Trời. Vậy thì bạn phải nhận biết các lời làm chứng của sứ đồ Phao-lô là đến từ Đức Thánh Linh và Đức Thánh Linh muốn mọi người tin Chúa phải có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có, đó là làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Ý muốn của Đức Chúa Trời đã tỏ ra và chép trong Kinh Thánh và như vậy, hết thảy loài người đều có thể thấy và biết ý muốn của Đức Chúa Trời, đó là Đức Chúa Trời muốn loài người tin đến Danh Ngài là Đấng Tự Hữu Hằng Hữu, nghĩa là Ngài toàn năng, toàn tri và toàn tại. Ngài là sự yêu thương và Ngài luôn tìm kiếm những người nào có lòng tìm kiếm Ngài và muốn được trở lại làm con trai của Ngài. Tất cả mọi quyền phép để có thể biến đổi một tội nhân được trở thành một thánh đồ, được phục hồi ảnh tượng mình giống hệt như Đức Chúa Trời đều đã được ban cho loài người, kể từ khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán các Lời của sự giao ước Ngài ra khỏi miệng Ngài được chép trong Kinh Thánh. Nhưng người ta phải tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ và làm theo Lời Đức Chúa Trời như Đức Chúa Jêsus Christ đã làm. Chính quyền phép trong Lời Đức Chúa Trời sẽ biến đổi người đó cho được trở nên giống như Đức Chúa Trời trong sự công bình và sự thánh sạch của Lẽ thật. Đức Chúa Trời không để cho một người nào đã tin Ngài mà lại hổ thẹn vì đã tin Ngài, vì Ngài biết rõ mọi ý tưởng của người ta và chính Ngài sẽ mở đường, sẽ dắt dẫn những người nào quyết chí noi theo Ngài cho đến cuối cùng.

**Kinh Thánh tham khảo:** Sáng thế ký 28; Đa-ni-ên 9; Hê-bơ-rơ 3;

Ngày 16 tháng 9 năm 2023

Ga-la-ti 6:17-18

**Chủ đề:** *Ước gì từ nay về sau, chẳng ai làm khó cho tôi, vì trong mình tôi có dấu vết của Đức Chúa Jêsus vậy.*

**Trong tâm:** Bản tiếng Việt thêm chữ *đốt* trong câu 17 này, nguyên văn là *có các dấu (the marks) của Đức Chúa Jêsus*. Các dấu hiệu được tỏ cho sứ đồ Phao-lô biết sự cuối cùng của mình sẽ đến và trong khi thi hành chức vụ mình, sứ đồ Phao-lô luôn tận dụng thời gian để rao truyền những sự mà Đức Thánh Linh đã tỏ ra cho mình và ông đã khích lệ mọi người tin Chúa rằng: *Thế thì, vì chúng ta được nhiều người chứng kiến vậy lấy như đám mây rất lớn, chúng ta cũng nên quăng hết gánh nặng và tội lỗi để vãn vương ta, lấy lòng nhịn nhục theo đòi cuộc chạy đua đã bày ra cho ta, nhìn xem Đức Chúa Jêsus, là cội rễ và cuối cùng của đức tin, tức là Đấng vì sự vui mừng đã đặt trước mặt mình, chịu lấy thập tự giá, khinh điều sỉ nhục, và hiện nay ngồi bên hữu Ngài Đức Chúa Trời. Vậy, anh em hãy nghĩ đến Đấng đã chịu sự đối nghịch của kẻ tội lỗi đường ấy, hầu cho khỏi bị mỗi một sòn lòng.* Đối với sứ đồ Phao-lô, việc được rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời là nguồn sức sống cho ông chứ không phải là những sự thuộc về xác thịt mà người ta sẽ được hưởng thành quả của công lao mình. Nhưng đối với sứ đồ Phao-lô thì phần thưởng lớn nhất đó là những sự ông nhận được từ những sự tỏ ra của Đức Thánh Linh, bởi những sự mà ông nhận được đó chính là bánh và nước hằng sống của Đức Chúa Trời sẽ qua ông mà được ban cho bầy chiên của Ngài nữa. *Nếu chúng tôi đã gieo của thuộc linh cho anh em, mà muốn thu lại của vật chất của anh em, thì nào có phải một việc quá lẽ đâu? Người khác còn có quyền ấy trên anh em, huống chi là chúng tôi? Dầu vậy, chúng tôi chẳng từng dùng quyền ấy; nhưng chúng tôi chịu mọi sự, hầu cho khỏi làm ngăn trở Tin Lành của Đấng Christ chút nào. Anh em há chẳng biết rằng ai hầu việc thánh thì ăn của dâng trong đền thờ, còn ai hầu việc nơi bàn thờ thì có phần nơi bàn thờ sao? Cũng vậy, Chúa có truyền rằng ai rao giảng Tin Lành thì được nuôi mình bởi Tin Lành. Phần tôi thì chẳng từng dùng quyền ấy chút nào, và viết thư này chẳng phải để đòi quyền ấy lại; vì tôi đành thà chết còn hơn là chịu ai cất lấy cơ khoe mình này đi. Ví bằng tôi rao truyền Tin Lành, tôi chẳng có cơ gì khoe mình, vì có lẽ cần buộc tôi; còn không rao truyền Tin Lành, thì khôn khó cho tôi thay. Nếu tôi vui lòng làm việc đó, thì được thưởng; lại nếu tôi không vui lòng mà làm, thì cái chức vụ cũng vẫn phó thác cho tôi. Thế thì phần thưởng của tôi là gì? Ấy là khi giảng Tin Lành, thì giảng nhưng không, chẳng dùng quyền tôi có như người giảng Tin Lành.* Dấu vết của Đấng Christ ở trên Phao-lô đó là ông được làm công việc mà Đức Chúa Jêsus Christ đã làm và ông biết mào triều vinh hiển đã được dành sẵn cho ông và những sự ông đã chịu đó là dấu hiệu của phần thưởng vậy.

**Kinh Thánh tham khảo:** Rô-ma 6; Hê-bơ-rơ 12; 2 Ti-mô-thê 4;